

KOMMUNERNES LANDSFORENING

Den 4. maj 1979.

Forslag til lov om varmforsyning.

Under henvisning til det af handelsministeren den 5. april 1979 fremsatte forslag til lov om varmforsyning skal landsforeningen tillade sig at fremføre sine principielle synspunkter om lovforslaget.

1. Landsforeningen har såvel i varmeplanudvalget som overfor handelsministeriet taget afstand fra den foreslåede kompetencefordeling på planlægningsområdet, hvorefter amtsrådet skal udarbejde en regional varmforsyningsplan, hvis funktion er at koordinere de kommunale planer inden for de af handelsministeren fastlagte generelle energipolitiske rammer.

Landsforeningen må fortsat tillægge det afgørende vægt, at kommunalbestyrelserne direkte inddrages som medansvarlige i denne koordineringsopgave, hvilket kan ske ved, at loven fastlægger, at planerne for varmforsyningen i amtskommunerne udarbejdes af amtsråd og kommunalbestyrelser i fælleskab.

Den regionale varmeplan skal efter lovforslagets § 5 indeholde retningslinjer for:

- i hvilke områder nærmere angivne varmforsyningsmetoder fremtidigt skal tillægges en prioriteret anvendelse,
- fremtidig lokalisering af kollektive varmforsyningsanlæg, herunder rørledninger af regional betydning samt,
- lokalisering af særligt varmeproducerende og varmemeforbrugende virksomheder.

Herudover skal planen angive:

- en prioriteret rækkefølge for udbygning og etablering af kollektive varmforsyningsanlæg, samt
- om gennemførelsen forudsætter samarbejde mellem flere kommuner.

De to sidstnævnte forhold bør efter landsforeningens opfattelse ikke indgå i den bindende varmforsyningsplan, men i en redegørelse for planens forudsætninger, således som man kender det fra anden planlægningslovgivning, f. eks. lov om kollektiv personbefordring af 29. marts 1978.

Hvis landsforeningen ikke kan imødekommes på dette punkt, bør § 5, stk. 3 nr. 1, formuleres således: »Den forventede rækkefølge

for udbygning og etablering af de i stk. 2 nævnte kollektive varmforsyningsanlæg«. Samtidig bør tegnsætningen i stk. 2 tydeliggøre, at den regionale plan kun – som anført indirekte i bemærkningerne – omfatter varmforsyningsanlæg af regional betydning.

De kommunale varmforsyningsplaner bør ligeledes opdeles i en egentlig plan og en tilhørende redegørelse.

2. Landsforeningen har bemærket, at reglerne om kompetencefordelingen mellem amtsråd og kommunalbestyrelser vedrørende lovens administration i øvrigt efter forhandlinger mellem handelsministeriet og de kommunale organisationer forud for lovforslagets fremsættelse synes at have fået en hensigtsmæssig udformning.

Landsforeningen tillægger det afgørende vægt, at det er kommunalbestyrelserne, der efter lovforslagets § 14, stk. 1, skal godkende projekter for etablering af varmforsyningsanlæg m. v., og at denne hovedregel ikke udhules gennem administrative forskrifter efter § 14, stk. 2, hvorefter handelsministeren kan bestemme at godkendelser i visse tilfælde meddeles af amtsrådet eller handelsministeren.

Landsforeningen har i denne forbindelse særligt hæftet sig ved, at det i bemærkningerne er anført, at undtagelsesbestemmelsen f. eks. vil kunne finde anvendelse, hvis anlægget berører flere kommuner, og at der kan være tale om bestemte typer anlæg med regionale eller landsplanmæssige konsekvenser. Landsforeningen ville finde det værdifuldt, hvis energiudvalget i sin betænkning ville understrege, at bestemmelsen i § 14, stk. 2 alene forudsættes anvendt i sådanne særlige undtagelsessituationer.

3. Det har under alle de forberedende drøftelser om en varmforsyningslov været en generel forudsætning for landsforeningen, at kollektive varmforsyningsanlæg, der kræves eller forudsættes gennemført efter varmforsyningsloven eller anden lovgivning, er økonomisk selvbærende, det vil sige, at driftsindtægterne og tilslutningsbidrag m. v.